

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 12 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanske volitve.

Kakor smo obetali v zadnjih listih, poročati nam je o tridnevnej volitvi v mestni zbor, katera je končala s sijajno zmago narodnjakov, vsled katere smo vsaj deloma postali gospodarji v lastnej hiši.

Volitev je vsaka zanimljiva in vsaka ima svoje posebnosti. Kdor bi mislil, da se v Ljubljani vrše volitve s takim naporom, s takimi neprilikami in surovostmi, kakor na Štajerskem in zlasti v Mariboru, motil bi se. Štajerski nemškutarji so pri volitvah neizmerno surovi, najbolj bi jim, kadar so v večini, ugajal pretep in surova sila. Ljubljanski nemškutarji pa so, menda zbog tega, ker predstavljajo manjino, toliko praktični, da so nekoliko bolj mirni, da si tedaj obe stranki stojita nasproti in se vendar nij nadejati resnega boja, v katerem bi odločevala samo jačja pest.

Pri vsej tridnevnej borbi nij prišlo niti do prepira in zabeležiti bi ne imeli nikake pikantne dogodbe, da nij g. Dežman skrbel za potrebno tvari. Ne moremo si kaj, da bi ne priobčili te dogodbe, ker bode vsem čitateljem zanimljiva.

Ko je bila včeraj volitev v prvem razredu, prinesla sta dva postreščka starega nemškutarskega volilca Friedricha na stolu na volišče. Naroden posestnik in volilec iz Krakovega, to videč, misli si, da mora nemčurjem uže jako tesno biti, ako bolnike donajajo volit. Ta misel je moža tako razvnela, da se je na glas nasmijal. Akoravno se mu je od naše strani takoj velelo, naj molči in akoravno je mož tudi obmolčal in odšel, je vendar ta mali smeh Dežmana, ki se je bil nastavlil kakor agent provocateur mej nas, tako razjaril, da je iz

bledih ust pričel sikati: „Frechheit, rohes Volk, das ist eine Frechheit!“ in to proti nam vsem. Dasi ravno se mu je odvrnilo, kar mu je šlo, je vendar še nekaj mrmral in se od togote tresel, ter zaporedoma s tresočo roko jemal homeopatične pile, da bi mu potolažile raztogoteni žolč. Ne bodeno opravičevali omenjenega smeha, da si še nikjer nismo čuli niti brali, da bi se pri volitvi niti smijati ne smelo, to pa konstatujemo javno, da je naš vrli Krakovec pokazal več omike nego Dežman. Prvi je, uvidevši, da se njegov smeh ne smatra umestnim, tiho odšel, Dežman pa je vzel v roke svoj priročni „Schimpf-Lexicon“ in rabil omenjene izraze, ki so dokaz, da je še vedno premalo hodil po gladkem parketu.

Ta mala epizoda nam je vzbudila uverjenje, da, dokler je nervozni in strasti polni Dežman kolovodja nemčurjev, imamo vedno pričakovati jednaci proizvodov gadne togote. Le tedaj, kadar ne bode več Dežmana niti Schreya nemčurjem na čelu, izgubile bodo razmere nekoliko sedanje ostrine.

Izimši ta pripetljaj, vršila se je vsa volitev prav dostojno, brez najmanjšega nereda, kar je tem večje pomembe, ker nij po vsej Cizlajtaniji mesta, kjer bi bile mestne volitve tako vzorno organizovane, kjer bi se udeleževalo tako ogromno število volilcev.

Ker bi bilo preobširno popisavati vso organizacijo, bodi omenjeno le to, da se agitacije udeležuje 60—100 narodnjakov iz vseh stanov, da se uporabljajo vse trgovinske, družbinske in prijateljske zveze in vsa mogoča sredstva, pridobiti kolikor mogoče volilnih glasov na svojo stran.

Agitatorjem nij skrb ne za trud niti za čas, da je le dosežena svrha. Neutrudljivi so, po vseh

delih mesta letajo, vsacega volilca obiščejo po jeden-, dva- in tudi večkrat, ne mirujejo pa nikdar, dokler nij končana volitev. Srečen izid volitve in radost v domoljubnem srci, to je njih jedino plačilo.

Marsikdo bi utegnil ugovarjati, da hvalimo preveč, a mi pa zagotavljamo, da je naša pohvala še preskopa, kajti, kdor je videl naše agitatorje pri delu, priznaval bode, da so zares izvrstni. To je faktor, ki pospešuje naše delovanje, ki prireja našo zmago. Nemškutarji sami obžalovaje priznavajo, da jim nedostaje taci agitatornih močij.

Vsled organizacije in poročil agitatorjev smo uže pred volitvami vedeli, da nij mogoče, da bi propali. Poročila in proračuni so se skoro povsem obistinili, ker se je vsaka negotovost in dvomljivost uže a priori izbrisala iz našega računa.

Ta previdnost, neumorna delavnost in politična zrelost in zavednost naših volilcev odločevale so izid volitev, katerega smo uže poročali.

Tretji razred, ki je zadnja leta postal uže popolnem naš, se je letos obnesel še bolje. Ta razred nam je vsekdar gotov. Volitev vršila se je tako jednakomerno, kakor bi prebiral jagode na molekui in razcepilo se je samo 8 glasov, kar je pri 231 volilcih gotovo lepo znamenje narodne discipline.

Najsijajnejša zmaga pa je bila v drugem razredu. Naš srednji stan in naši zavedni meščanje izkazali so se nepričakovano vrle. Izmej 328 glasovnic po naših volilcih oddanih bilo je 311 enakoglasnih, katere so imele napisane vse tri naše kandidate; nemških bilo je 233 enakoglasnih.

Izid volitev v drugem razredu potrl je naše nasprotnike najbolj, kajti tolike večine za nas se nijso nadejali; vrhu tega pa treba poudarjati, da

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Druga knjiga.

VII.

(Dalje.)

„Res, ona izgleda ljubezniva,“ mislil si je Neždanov, — „o, kako jo vender ljubim!“

„In celo s prstani sva menjale,“ nadaljevala je Tatjana, „meni dala je svojega, ki je iz zlata za mojega iz srebra.“

„Dekleta iz naroda ne nosijo zlatih prstanov.“

Tatjana je vzdihnila, kakor navadno: „Jaz ti ga bodem shranila, golobica moja, bodi brez skrbi.“

„Sedita, sedita,“ začel je zdaj Solomin, ki je ves ta čas le Marijano gledal; „saj vesta, da je prej v naš Rusih navada bila, da so se vsi v hiši pred odhodom kake osebe za nekoliko trenutkov vseli. Vaju pa čaka dolga in težka borba.“

Marijana, še vedno rudeča, sedla je prva, za njo vsi drugi, celo Tatjana na veliko tñalo, ki je za pečjo ležala. Solomin pogledal je vse tri po vrsti in začel stari verz:

„... vstanimo in poglejmo,
Kako tu sedimo! ...“

potem pak se je glasno smijal, a ta smeh je bil tako nedolžno ljubezniv, da nij nikogar razžalil, nego da so vsi veseli postali.

Na jedenkrat vstal je Neždanov.

„Jaz grem,“ je rekel, „in sicer koj; kajti vse to je res jako prijetno ali uže podobno nekakšnemu vaudevillu. Ti pa,“ obrnil se je k Solominu, „ne boj se za svoje tvorniške delavce, nobenemu se bližal ne bodem. Okolico si bodem ogledal in vse dogodbe tebi Marijana vestno poročil. Zdaj mi pa podaj roko in mi vošči mnogo sreče.“

„Popijte prej še kupico čaja,“ rekla je Tatjana.

„Hvala, čemu bi čas tratil! Ako treba, idem v katero koli gostilno ali naposled tudi v žganjarijo.“

Tatjana odkimala je z glavo:

„Da, žalibože, je dan denes v nas po vseh ulicah dosti žganjarij — kakor bolhe v kožuhovalni se množe! Balmasovo je na priliko velika vas ...“

„Zdravstvujte do svidenja ... ali bolje rečeno: Bodite srečni!“ popravil se je v smislu svoje uloge Neždanov sam. A predno je še do vrat prišel, vstopil mu je baš pred nosom Pavel, ter mu dal dolgo tenko palico, kakeršno nosijo ruski kmetje in mu dejal:

„Izvolite to sprejeti, Aleksej Dimitrič; pri po-

tovanji opirajte se na palico in čim bolj jo držite od sebe, tem bolje bode.“

Neždanov vzeši palico odšel je hitro in Pavel za njim. Tudi Tatjana hoteia je zdaj iti, ali Marijana jej je branila:

„Ostanite še nekoliko časa tu, Tatjana Josipovna, jaz vas potrebujem.“

„Saj pridem koj, jaz grem le po samovar. Vaš tovariš odšel je brez čaja; — on nij imel nobene potrpežljivosti več ... A čemu bi tako hiteli!“

Tatjana odšla je po samovar in Solomin ostal je sam z Marijano, ki je stala pri oknu in njemu hrbet kazala, ko se je naposled k njemu obrnila, in sicer za to, ker ves čas nij ni besedice črnil, zapazila je v njega obrazu, v njega vanjo uprtih očeh nek izraz, ki ga do zdaj na njem še nij videla, bil je ta izraz pitajoč, skrbljiv in radoveden; vse ob jednom. To spravilo jo je tako v zadrego, da je vsa zarudela. Solomin pa, ko da se sramuje, da je ona ta izraz z njegovega obraza čitala, začel je hitro govoriti, a to mnogo glasneje, nego je bila njegova navada:

„Torej, Marijana ... delo se je torej začelo!“

„Kaj se je začelo, Vasilij Fedotič! Kakšen začetek je to? Jaz se zdaj na jedenkrat jako ne-

je srednji stan jeden najglavnejših stebrov narodnega življenja.

Glede prvega razreda naglašali so nemškutarji, da v njem je zastopan njih „kapital in inteligenca“. Zadnje volitve pa so dokazale, da je dobra polovica tega razreda na naši strani, da uže prevagujejo narodnjaki in to vzlic neugodno rešenim reklamacijam in drugim neprilikam. Po raznih premisah sodeč smemo sklepati, da tudi v prvem razredu nikdar več podlegli ne bomo. Uže letos bilo je oddanih za nas 111 enakoglasnih glasovnic, do bodočih volitev pa se bode še marsikaj obrnilo nam v korist.

(Dalje prihodujič.)

Peticija,

katero so odposlali iz Rudolfovega na državni zbor in katera utegne zanimati marsikoga, se glasi:

Visoka zbornica državnih poslancev!

Drugi narodje v Avstriji uživajo pravico, da smejo pri sodnijah in drugih oblastnijah prošnje, tožbe, pritožbe in druge vloge v svojem jeziku vlagati, da se zapisniki prič, priseg in obravnnav strankam v lastnem jeziku zapisujejo, v tem jeziku razsodbe razglašajo in odloki naznanjajo, kakor to veleba kazenski in pravdni postopnik in obstoječe ministerske naredbe. Ta pravica je tudi slovenskemu narodu v XIX. členu ustavnega zakona temeljnih državljskih pravic zagotovljena, in vendar se mu ta pravica od posameznih sodnij in posebno od nadsodnije v Gradci krati, katera brani celo podložnim sodnijam ravnopravnost izvrševati.

Za Avstrijo plamteči, cesarski rodbini verno udani slovenski narod prinaša rad denarne in krvne žrtve za cesarstvo. Njegova bremena so primerna onim drugim narodov v Avstriji. Tudi njegov jezik je toliko olikan, da se ga poslužujejo ne samo izobraženci sploh, ampak tudi učenjaki v učenih spisih. Da je za uradovanje sposoben, dokazuje slovenska prestava zakonov, in uradovanje nekaterih izglednih sodnij, ki razsodbe in odloke, oklice in razglase slovenskim prebivalcem naznanjajo v slovenskem domačem jeziku. Ako se torej c. kr. nadsodnija v Gradci ustavlja izvršitvi ravnopravnosti pri sodnijah, se to ne da drugače misliti, ali da je nadsodnijsko osobstvo protivno težnjam slovenskega naroda, in da neče izpolnjevati ministerske naredbe in odločbe postopnikov, ali pa da ne pozna razmere in nemara krivo misli, da so naše dežele nemške in da smo Slovenci posamezni naseljenci. Oboje pa izvira iz nenaravnosti nadsodnijskega središča.

Zdanja nadsodnija v Gradci obsega nemške in slovenske okraje. Iz nemških okrajev prihajajo navadno za nadsodnike slovensčine popolnoma nezmožni svetovalci in pod prejšnjo vladu se je tudi

ugodno čutim! Aleksej je prav govoril, rekši, da le komedijo igramo!

Solomin se je vsedel.

„Dovolite, Marijana, vprašanje: kakšen ste si mislili, da bo „začetek“? — Gotovo ne, da se bodo gradile barikade in da bode zastava na njej, a mi okolo nje, ter kričali „živela republika“! — To gotovo nij ženska stvar! . . . Ali idite denes in učite kakšno žensko, kar koli dobrega in koristnega . . . to bode težko, kajti takšna ženska ne razume lahko in vam iz začetka tudi verjela ne bode, rekši, da jej tega nij potreba znati. — Nekoliko tednov pozneje ubijajte se s kakšno drugo žensko; a zdaj idite in umivajte otroke in učite jih abc, ali dajajte bolnikom zdravila, . . . to bode lep začetek!“

„A za to so usmiljene sestre tu. Vazilij Fedotič! Za to mi vsega tega nij treba bilo? . . .“ Pri teh besedah pokazala je Marijana na svojo obleko. „Jaz mislila sem na druge stvari.“

„Vi ste mislili sama sebe žrtvovati?“

Marijanine oči zabliščele so navdušeno.

„Da . . . da . . . da!“ je vzkliknila.

„In Neždanov?“

Marijana odkimala je z glavo.

„Kaj je z Neždanovom? — Ako hoče, pojdeva vkupe, — ako ne, to pojdem jaz sama!“

(Dalje prih.)

za to skrbelo, da Slovenci nijso prišli do merodajnega vpliva.

Če se pomisli, da je v kazenskih zadevah popolnoma in v pravnih zadevah deloma uže zdaj ustno, neposredno obravnavanje upeljano in da bode po upeljavi novega pravnega postopnika celo pred nadsodnijo ustno obravnavanje upeljano, priznati se mora, da bi se nam Slovencem velika krivica zgodila, ako bi se naše zadeve obravnavale pred sodniki, ki naš jezik ne razumejo. Protivenje tačih, ljudstveni jezik nerazumečih sodnikov proti dopuščevanju slovenskih vlog izvira iz spoznanja težav mejuradnega poslovanja in posnemanja pravnega prepričanja, katero se popolnoma le doseže na podlagi izvirnih spisov in nikdar na podlagi prevodov ali celo na podlagi sporočila posameznega sporočevalca. S tem pa, da bi se morale obravnave s slovenskimi strankami vršiti s tolmačenjem, naraščali bi strankam veliko večji stroški in tudi sodnijskemu postopanju bi ta način prizadel mnogo zamude in zakaj bi slovenski narod, ki po številu in imetji primeren davek plačuje in ki celo vojaško breme v večje meri ko nemški sosed prenaša, ter se na bojiščih hrabro bori za meje in blagor države, menj pravic užival, ko drugi narodje?

Podpiranje vedno zvestih slovenskih državljanov je državi na očividno korist, zatiranje slovenskega življa pa se mora smatrati veleizdajnim podkopavanjem trdnega državnega stebra. Ne samo zavest, da ima slovenski narod naravno dolžnost svojo narodnost braniti, in da ima toliko životne kreposti, in dušne zmožnosti jo ohraniti, ampak tudi upanje, da bode visoki državni zbor uvažil za obrambo avstrijske države velevažni položaj in duševni napredek slovenskega naroda, predzrnejo se podpisani prositi:

Visoka zbornica naj to peticijo izroči pravosodnemu ministerstvu, da naj predloži najhitreje postavni načrt:

1. za strogo izpeljavo ravnopravnosti v slovenskih okrajih,

2. za vstanovljenje c. kr. nadsodnije za slovenske pokrajine s sedežem v Ljubljani.

Rudolfovo 28. marca 1882.

J. Kastelic, trgovec; Karol Kalčič, posestnik; A. Czernih, trgovec; Fr. Kastelic, posestnik in trgovec. Florijan Skaberne, posestnik; J. Kraje, posestnik; Fran Pintar, posestnik; {Ferdinand Seidl, posestnik in srenjski odbornik; Karol Duller, posestnik in srenjski odbornik; Anton Jarc, posestnik in srenjski odbornik; F. Illowsky, posestnik in srenjski odbornik; F. Jelovšek pl. Fichtenau, veliki posestnik; Adolf Pauser, posestnik in trgovec; Valentin Oblak, posestnik in trgovec; Fran Durini, posestnik in trgovec; Vencel Kindl, posestnik; A. Delhuni, posestnik; A. Poznik, hišni posestnik in predsednik kmetske podružnice; Alojzij Andree, posestnik; Fran Goles, posestnik; Matija Merše, posestnik; Ivan Pintar, posestnik; Vinko Surz, posestnik; Zmagoslav Rohrmann, posestnik, trgovec in milar; Anton Janz, posestnik; Karol Kunc, posestnik; Maksimilijan Bruner, posestnik gostilničar; Janevein, posestnik; Fran Blažič, posestnik; Matija Avsonik, posestnik; Fran Papež, posestnik; Janez Sekula, posestnik; Fran Papež, posestnik; J. Moder, posestnik; Jure Petrič, posestnik; Marko Radeš, posestnik; Josip Jazbec, posestnik; Jakob Zimpernan, posestnik; Josip Rude, posestnik; Fran Košiček, posestnik; Jože Zorec, posestnik; Heinrich Kastelic, posestnik; Karol Kristof, posestnik; Vincenc Umek, posestnik; Leopold Fischer, posestnik; Anton Vrtančič, posestnik in srenjski odbornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. aprila.

Dopolnilne volitve českega veleposestva za državni zbor rezpisane so na 15. dan maja. Česki listi pišejo zelo spravljivo in vabijo levičarje naj sprejmo kompromis, levičarski listi pa se trudijo na vso moč preprečiti kompromis, češ, da bi iz propada kompromisa kovali kapital proti spravljivej politiki Taaffejeve.

Tožbe proti postopanju berolinskega „schulvereina“ se v Ogrske vedno množe.

„Narodni list“ poroča od 14. t. m. z juga: Nekateri agitatorji so poskušali župljance mej Budu in Boko naščuvati k upor. Vsled tega so se brzojavni drogi razdejali. Nekateri agitatorji so se zaprli. Načelniki iz Krivošij, Ledenic, Ubelj in Orehovca, katere je knez črnogorski k sebi poklical, da jih opomina, naj se uklonijo zakonom, odgovorili so knezu, da so voljni to storiti, da bi bili le novačenja prosti. Knez, razjarjen o tem odgovoru, odpustil je načelnike, ne da bi bil z njimi še kako besedo govoril.

Vnanje države.

„Morningpost“ poroča, da se je ruski poslanik v Londonu, Lobanov, poklical v Petrograd, da prevzame mestu Ignatijeva ministerstvo za notranje poslove. Ta list tudi poroča, da se Orlov neprestano trudi, cara pregovoriti, da bi pri kronanji dal konstitucijo.

Pred kratkim se je poročalo, da je srbski arhimandrit Vaza Pelagič „v imenu mnogih Bosnjakov in Hercegovcev“ na Gladstona poslal adresu. V adresi tej toži Pelagič, da Avstro Ogrska okupacije nij izvela po principih napredka in civilizacije, in potem zagotavlja, da je Bosna in Hercegovina ognjenik, čegar ogenj ne preti samo Avstrije, nego vso Evropo ožgati. Konečno prosi Pelagič Gladstona, naj on v imenu pravice in človekoljubja in v interesu miru dela na to, da bi Avstrija nehala prelivati kri. On ne dvomi, da bode Gladstonov glas našel odmev v Franciji, Italiji, Rusiji, da celo v Turčiji.

Slednji broj „Romanula“ zopet razmotriva dunavsko vprašanje in se odločno postavlja Avstro-Ogrske nasproti. Pretenja avstro-ogrskih listov, piše „Romanul“, bero Rumunci z obžalovanjem, kajti njih želja je, živeti z vsemi narodi v dobrih in poštenih razmerah. Zakaj avstro-ogrski listi napačno obdolžujejo in pretijo? Napačna obdolževanja kažejo, da pravica nij na njihovej strani; pretenja dokazujejo, da je zahtevanje nepravilno in da je močnejši slabejšega hotel prestrašiti. . . . Če bi se Rumunija hotela uničiti, zgoditi more se to po brutalnej sili, in naj se ne goji nada, da se bode Rumunija sama umorila. Njih dežela more se vzeti, a ne brez časti, brez slave, in celo potem bomo prepričani, da če danes z orožjem v roki poginemo, jutri zopet vstanemo.

Iz Liverpoola se poroča, da je pri banketu o otvorenji novega konservativnega kluba govoril Salisbury proti slabosti in omahljivosti vlade, ki daje irskemu gibanju vedno več koncesij. Deželna bila da ne bode nikdar pomirila dežele. Jedino sredstvo, da se zopet vpelje mir in zadovoljnost v Irsko, bi bila olajšava, da si najemniki nakupijo posestva, ki bi bili kot lastniki najboljši branilci redu in pravic posestnikov.

Dopisi.

Iz Prestranka 12. aprila. [Izviren dopis.] Sinoči ob prihodu poštnega vlaka je krožila po naših krogih (po celej Pivki) bliskoma vest o narodnej zmagi v II. razredu pri občinskih volitvah v Ljubljani. Nekoji so izvedeli preveselo novico uže preje po brzojavnem potu. Vender jedenkrat — smo ponavljali v raznih melodijah — vender jedenkrat je vrgla metropola Slovenije sramotno krinko, grdo nemčurstvo raz sebe, ter si postavila na čelo grb narodnega značaja in krasa, ki bode plodonosno vplival po vseh slovenskih pokrajinah.

Pri kozarci rujnega vinca smo napivali vrlim Ljubljanskim volilcem, ter se radovali, da nijso slušali tistih grdih odpadnikov našega naroda, ki sramoté nas in našo deželo pred svetom. Živela bela Ljubljana z bodočim slovenskim mestnim zastopom. Pomen iste zmage je velikansk za ves narodni razcvit. Strta je glava gadu, zaupno se oziramo v bodočnost.

Pri tej priliki naj omenim nesreče, ki se je prigodila Veliki petek v obliži Prestranske postaje. Navedeni dan je hitel mej družimi tudi 70 letni starček Tomaž Molek iz Žej k službi božje k fari Slavini. Toda nij mu dano bilo isti pomenljivi dan moliti odrešenika človeškega rodu, kajti v hipu, ko je hotel pohiteti čez železniški tir, kojega je moral pasirati, ga zgrabi Tržaški brzovlak, ter ga butne s tako močjo v stranski zid, da po nekaj sekundah izdihne dušo. Bodite pozorni pri železnici, priporočamo in utepljavamo občinstvu v glavo. Tedaj ubogajte!

Dalje v prilogi.

Iz Podsrede 14. aprila. [Izviren dopis.] (Zmaga in triumf.) Pred štirimi dnevi sem poročal, da so nam moderni „Ahajci“ — Šent-Petrani odpeljali imenitni — „palladium-pranger“. In tu ročno popravljam, da se to nij bilo zgodilo v noči od velikega ponedeljka do velikega torka. — kakor sem se bil zmotil — ampak v noči od **velikonočnega** ponedeljka do **velikonočnega** torka. Zmagali so „Trojanci“-Podsredjani. Še tisti terek namreč 11. t. m. morali so Šent-Petrani pranger lepo na voz nazaj naložiti in ga nolens — volens — kajti spremljali se jih može, ki so pooblašeni orožje nositi in ga tudi v sili rabiti, v Podsredo nazaj pripeljati. In to vam je bil „triumf“, ki ga je užival stari pranger ta dan! Takšnega še Julij Cezar nij menda obhajal nikdar. Se tisti večer je bil spet na svoje častno mesto nazaj postavljen in zdaj stoji tam mogočen in ponosen kot prejšnje dni. — Prorokoval sem vam zadnjič tudi nekoliko o posledkih tega klasičnega ponočnega napada na naš mirni trg. In res so se videli ti resni posledki nekaj uže pri „prangerjevem“ triumfu, ko so štirje „Ahajci“ morali ukleneni iti za triumfatorjem in potem podati se v Kozje k „izpraševanju“. Drugih, ki so tudi bili v zvezi, moralni in fizični — in mej temi celo nekoliko veljavnih glav v srenji šentpeterskeje — še iščejo. Najbolj sitno utegne biti za „Ahajce“ še to, da so jednega Podsredjana težko ranili, da zdaj leži. —

Od dravskega polja 14. aprila. [Izv. dop.] Nemški „schulverein“ je lani obdaril tri učitelje, a pozneje še več natihoma. Da je dobil gospod Ferk 80 srebernjakov, zaslužil si je gotovo z nemškutarenjem; da nemščino na nemškej šoli itak gojiti mora, to je njegova dolžnost. Delovanje in vedenje gospoda Ferka je tedaj društvu znano, lahko ga tedaj obdari, kakor mu drago. Vprašam pa, kdo pove „schulvereinu“, kateri učitelji na kmetih najbolj nemščino gojé, kateri se za njegove namere pridobiti dadó in kateri mu hrbet obrnejo? — Udom „schulvereina“ vender nij dovoljeno šole obiskovati? — Delovanje učiteljev ter napredek v nemščini pozna samo c. kr. nadzornik, on bi tedaj jedini znal društvu o tem poročati. Nečem reči, da bi to c. kr. nadzornik v istini storil, a rad bi vender znal, kdo pove in priporoča učitelje ponemčevalce? Kdo? — Koliko je dosegel „schulverein“ v ptujskem okraju? Prouzročil je toliko, da ne vlada mej vsemi učitelji okraja več tako odkritosrčna kolegijalnost, nego poprej. Ravno tisti učitelji, ki so bili od „schulvereina“ obdarovani, rujejo proti učiteljskemu društvu, in bili bi uže radi novo društvo osnovali, pa manjka jim udov; kajti razen predsednika, podpredsednika in zapisničarja bi morda nikogar ne imeli. Dosegel je tedaj „schulverein“ do sedaj toliko, da se je naredila razprtija mej učitelji, prouzročil je nekaj demoralizacije.

Istina je žalibog, da se bo več učiteljev trudilo, učencem nemščino v glavo ubijati, kajti od jedne strani jih sili k temu c. kr. nadzornik, a od druge se jim ponujajo denarji. Učitelj s primerno malo plačo seže po denarji, za to nemščino goječ. Znan mi je učitelj, ki uradnih knjig in zapisnikov zaradi tega slovenski ne piše, ker se boji, da bi se to vis. deželnemu šolskemu svetu poročalo in on bi ne dobil petletne doklade. Plakala nam majka! Učitelj, hoteč se materinščine posluževati, mora še v strahu biti, da zaradi tega tistih pravic ne uživa, katere mu po od cesarja potrjenih zakonih pripadajo!

Kaj in koliko pa je in bode dosegel „schulverein“ v šoli? Vprašam šolske oblasti in vse omikane „schulvereince“, ali oni res mislijo, da bodo učitelji učence nemščine naučili v šoli? Pogledite na učni načrt, premislite, da ima slovenski učitelj toliko doseči v šoli, kakor nemški učitelj, a razen tega pa še drugi deželni jezik! Apeliram na vest učiteljev in c. kr. nadzornikov in jih vprašam, ali tisti učitelj, kateri se posebno odlikuje v gojenju nemščine, ali tisti učitelj doseže glavni cilj ljudske šole? So se li otroci naučili predpisanih predmetov, so zmožni se v materinščini pismeno izraževati? — Vprašam pedagoge, dušeslovce, je-li mogoče, da se naši slovenski otroci zamorejo pri znanem slabem

šolskem obiskovanju naučiti vseh predpisanih predmetov in razen tega še tujega jezika? Po novejših naredbah morali bi se otroci dobro čitati, pisati in računati naučiti poleg verozakona, pa je to mogoče, ako se z nemščino mučijo? Kakor se v mnogih šolah iz spisnih vaj vidi, hoče se doseči dobro čitanje in pisanje v nemškem, a ne v slovenskem jeziku.

Nij se nam bati, da bi nekateri učitelji ponemčili slovensko dečo, pa zlati čas se trati, deca zaostaja v slovenščini, mestu da bi se jej srca blazila s poukom v materinščini, muči se z duhomornim, dolgočasnim, mehaničnim prestavljanjem, blebetajoč nalik škorcju ali papigi nerazumljene besede. Naj „schulverein“ še toliko grošev potrosi, ter brez značajne učitelje na limanice lovi, ponemčiti se naša deca ne dá. Le indirektno škoduje „schulverein“ slovenskemu narodu, zato, ker pospešuje uk v nemščini na škodo materinščine. Največ so na tem krivi nadzorniki, kajti večinoma priporočajo nemščino in učitelj — uboga. Vlada, hoteča Slovincem pravična biti, imenovati bi morala narodne nadzornike in „schulvereinu“ z njegovimi nakanami bi odklenkalo. Δ.

Iz Dobropolj 14. aprila. Kakor smo izvedeli, nas bode naš občno priljubljeni, velečeni gospod Merk, okrajni glavar v Kočevji, skoro zapustil ter na svoje novo mesto v Kranj odšel. Ne samo županom celega okraja, ampak vsem prebivalcem je zaradi svoje prijaznosti, stroge pravičnosti in nepristranosti tako priljubljen, da se le redkokrat pripeti, da bi ljudstvo toliko simpatij in zaupanja do okrajnega glavarja imelo, kakor do velespoštovanega gospoda Merka. Ta gospod je s svojo poblevnostjo vladi in narodu prijazen in udan. Vsi dopisi županom in strankam so dohajali toliko razumljivo v našem materinem jeziku pisani, da so ljudje, če tudi ne tako veščji, vse tako razumeli, in gotovo tudi njegovih navodov natanko in radi se držali. Prebivalcem kranjskega okraja ga iz srca privoščimo.

Gospodu Merku pa odkritosrčno kličemo: Bog vam daj še mnogo let v čast in blagor domovine delati, tembolj, ker poznate težnje in reve tistega naroda, h kateremu vi po rodu pripadate, in katerega s sedanjo vlado vred ljubite in se mu pravičnega pri vsakej priliki kažete.

Z Dunaja 16. aprila. [Izviren dopis.] (Delegacije. Nov uspeh finančnega ministra.) Včeraj zborovale so prvič delegacije. V tesnem poročilu vojnega ministra povedalo se je, kar je znano uže celemu svetu, — da je vstaja skoro udušena ter da se imajo naši vojaki boriti zdaj samo z nekaterimi roparskimi četami, ki bodo najbrž še dolgo časa vznemirjale našo vojsko. Zato treba baš toliko vojakov kot do zdaj najmanj cele tri mesece. Potrebščine znašajo celih 23 milijonov 733 tisoč gld. Ako se vračuni prejšnjih 8 milijonov, stala bode cela vstaja nad 31 milijonov in necenjene vojaške krvi. Da se bode gornja svota brez potežkoč dovolila, o tem nij najmanjše dvombe. Saj gre tu za čast in moč države, koje nad vse ceniti morajo i opozicijonalcji, ki sede v delegacijah. Vojni minister bil je v svojem poročilu zelo kratek. Lehko bi bil opisal obširno razne boje ter hvalil junaško vojsko; povedal bi pa tudi lahko bil, je li se misli na reorganizacijo v Bosni in Hercegovini. Kako se misli odstraniti nezadovoljnost prebivalstva v okupiranih deželah in bode — li slednjič Avstrija stopila na pot, ki jej jedini more v bodoče biti koristen — namreč, da se v bodoče v okupiranih deželah opre na slovanski živelj. Magjarske in druge težnje, ki so do zdaj bile smoter vladanja v zasedenih deželah, so nam srce Bošnjakov in Hercegovcev odtujila, kar nij za avstrijsko korist.

Finančni minister dr. vit. Dunajevski pridobil je bivši teden nov uspeh. Oddati je bilo papirno rento za potrebščine v državnem gospodarstvu za l. 1882. Štirje so najimenitnejši avstrijski denarni zavodi, namreč kreditni zavod za trgovstvo in obrtstvo, zemljiški kreditni zavod, banka za avstrijske dežele in Unionbank stavile so svoje ponudbe. Ponudil je prvi zavod 92:12½, drugi 90:15, tretji 91:53½, četrti 91:06. Kreditni zavod in S. M. Roth-

schild ponudila sta največ. Finančni minister je torej sprejel teh obeh ponudbo. Najnižji kurz, ki ga je stavilo finančno ministerstvo, bil je 92. Kakor se vidi, ponudil je torej preje par excellence največji sleber ustavovercev zdanjemu ministru financ najboljšo uveto. Je-li je zdanjemu finančnemu ministru treba boljšega priznanja, nego je to od finančne grupe ministerstvu nasprotnega tabora? Zanimljivo je še to, da kreditni zavod stori vse, da more v dobrem prijateljstvu živeti s finančnim ministrom. Prepričanje trdnosti te vlade prevzelo je torej uže prej toli nasprotno finančne kroge!

Domače stvari.

— (Zadnja številka našega lista bila je zaplenjena) zaradi drugega uvodnega članka in zaradi treh domačih stvari z naslovi: Dr. Julij pl. Wurzbach, — Gospod Albert Zeschko, — Gosp. Drag. Obresa. Ker se nam je list odpečatil stoprav danes zjutraj ob 9. uri, nam pri najboljše volji nij bilo mogoče prirediti drugega natisa, zato pa je denšnjemu listu pridejana priloga. Gg. naročnike prosimo, da uvažaje naše težavno stališče i to zaplenitev blagovoljno pretrpe. „Soči“, ki niti ne sanja o naših razmerah, bi svetovali, naj svoje dozdnevno dobre pouke pridržji za se, ker jih je zelo potrebna.

— (Gospoda viteza Schneida) zdravje nij še popolnem ugodno. Zaradi tega po mnenji zdravnika gosp. dra. Rojca še ne more in ne sme lotiti se svojih poslov.

— (Velika ljudska veselica,) za katero so se, kakor smo uže poročali, delale velikanske priprave, odložila se je vsled tega, ker se bodo narodna društva ljubljanska udeležila slavnosti dvajsetletnega obstanka zagrebškega pevskega društva „Kolo“, do binkošti prihodnjega leta.

— (Zadnji jour fixe) literarnega in zabavnega kluba obiskovan je bil od 30 članov. Dasi nij bilo berila, bila je zabava vender nenavadno vesela. Mej napitnicami, mej katerimi je zabeležiti zlasti ono na šestorico žurfiksarjev, ki so postali mestni odborniki, vršila se je debata o nadaljevanji teh mikalnih večerov in o izletu, za kateri volil se je odsek treh „fantov“, ki naj preudarijo vse potrebno in potem poročajo v prihodnji seji.

— (Vabilo k občenemu zboru „Glasbene Matice“, ki bode dne 20. aprila 1882 ob 6. uri zvečer v čitalničnih prostorih. Program: 1. Ogovor prvosednikov. 2. Poročilo tajnikovo o IX. društvenem letu 3. Poročilo blagajnikovo o društvenem gospodarenji. 4. Volitev 20 odbornikov, katerih mora najmanj biti 12 v Ljubljani, in mej njimi se zaznamenuje posebe prvosednik in blagajnik. 5. Posamičnih članov nasveti.

— (Občina Šmartino pod Šmarjno goro) predložila je po poslanci gospodu dr. Josipu Vošnjaku prošnjo za popolno ravnopravnost slovenskega jezika pred sodnijami in za prestavo nadsodnije iz Gradca v Ljubljano.

— (Tudi občina Dobrava) pri Ljubljani odposlala je državnemu zboru po poslanci gospodu dr. Josipu Vošnjaku prošnjo za popolno izvedenje ravnopravnosti slovenskega jezika pred uradi in za prestavo nadsodnije iz Gradca v Ljubljano.

— (Iz Loke.) se nam piše: Naša čitalnica napravila je Velikonočni ponedeljek veselico, katere se je toliko ljudstva udeležilo, da so bili vsi prostori napolnjeni. — Igra „Karolčekova prva ljubezen“ se je res prav dobro igrala, posebno hvale vredno sta igrali gospodični Moharjevi in pa g. Sušnik (Karolček). Pevci izvršili so tudi dobro svojo nalogo in gospodični Logarjevi sta tako izredno dobro ubirali citre, da sta morali partijo ponavljati. Naposled smo se še zavrtili; samo nekatere gospice so nas prehitro zapustile, drugi pa smo se še le proti jutru veseli in zadovoljni razšli. Želimo pa, da bi naša čitalnica kmalu zopet kako veselico priredila, in da bi se ravno tako dobro vršila kot sedanja.

— (Iz Gorice) se nam piše 15. t. m.: Uže zadnje dni velicega tedna posmodila je slana tu in

tam po nižavah malo poprej ocveto sadje in mladike na vinske trti. Še večji strah navdajal je vsa srca, ko nam je na drugi praznik sneg pobelil bližnje gore in se vsled tega zrak tako ohladil, da smo že spravljene zimske suknje zopet izlekli na dan. Na vso srečo je bilo vreme dva dni vetrovno in nebo oblačno, in nadejali smo se, da smo najhuje že prebili — ali v sredo 12. t. m. se ujasni in v četrtek jutro posijalo je solnce na slano in led. Škoda je neizmerna, zlasti po ravnini in po nižavah. Brda in bregi niso tako hudo zadeti. Zgodnje so čivje je uničeno in zgodnji krompir, ki je bil že velik in lep, težko da bi si še opomogel. Črešnje, ki bi bile v 14. dneh dozorele, se zdaj osipljejo. Bog pomagaj!

— (Preklic.) Koncem minulega leta smo naznanili izhajanje „Pedagogičnega letnika“. Ker se je pa za to šolsko knjigo jako prepičelo številno naročnikov oglasilo, zato smo za letos izdavanje tega letnika opustili. V Krškem 14. aprila 1882.

Dotični odbor.

— (Prvi zvezek X. ovih pesnij) je že izšel pod naslovom: Poezije, zložil S. Gregorčič, založil Ignac Gruntar; tiskala Klein in Kovač. Naročila iz Ljubljane iz prijaznosti posreduje tudi gosp. prof. Levec. (Nove ulice št. 5.) Knjiga 160 strani v malej osmerki 1 gld. Za danes le toliko, da tako krasne knjige še nismo imeli.

Vabilo

k občnemu zboru učiteljskega društva za sežansko-komenski okraj.

Podpisani sklicuje na dne 4. maja t. l. letošnji občni zbor našega društva v Tomaj. Zborovalo se bode v šolskem poslopju.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnice.
3. Poročilo blagajnika.
4. Volitev treh pregledovalcev računov.
5. Razgovor o prihodnjem društvenem delovanju.
6. Določitev društvenega sedeža za bodoče leto in kraja za prihodnji občni zbor.
7. Volitev novega odbora.
8. Jezik in njega važnost v ljudske šoli, govori g. Janko Leban.
9. Praktičen poskus iz zgodovine, govori gospod M. Kanté.
10. Predlogi.

Dragi tovariši in učitelji na Goriškem! Društvo je važno za vse. Društveno delovanje je dandenes nam zelo potrebno, ker višji smotri dajo se samo in jedino z združenimi močmi doseči. To delovanje mora biti vsakemu za šolski razvoj vnetemu prijatelju po volji. Zanesljivo pričakujem, da pridete vsi udje našega društva k zborovanju. Ob enem prav uljudno vabim tudi učitelje sosednjega okraja k obilnej udeležitvi.

V Komnu 14. aprila 1882.

Anton Leban,
predsednik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 15. aprila. Danes delegacijam predložena vladna predloga zahteva 23,733.000 goldinarjev, češ: Ker je sredi meseca februarja gibanje v okupiranih deželah in v južnej Dalmaciji se na moči in krajevnj razširjenosti še povečalo, naposled pretilo polastiti se severne Bosne, bile so nekatere naredbe neogibno potrebne. Dozdanje vojaške akcije so dosegle zadovoljiv uspeh, da je vstaja po večjem udušena in v nje fizičnej in moraličnej moči uničena in zdaj se spremenila v brigantazo (roparstvo). Da pa se ta more uspešno pobijati, da se doseženi uspehi morejo ohraniti, da se mirni prebivalci branijo, da se zopet uvede še vedno moteni red in varnost, da se trajno izvrši utrjenje, morajo se tamošnji vojni deli za najbližjo bodočnost pustiti v zdanjem številu in moči, razen tega treba skrbeti za varno stanovanje in da se napravi zveza mej vojaškimi četami

v raznih krajih; dalje da se eskortirajo vojni transporti, da se zavarujejo prometne črte, da se napravijo dobre ceste, da se izvedejo uže v prejšnji predlogi naglašane fortifikatorične namere. Potrebščina proračunjena je do konca oktobra pod pogojem, da bode še pred začetkom jeseni mogoče vsaj nekaj vojakov odpustiti.

Iz Črnomlja. — Slava zmagujočim borilcem bele Ljubljane!

Črnomeljska čitalnica.

Iz Ptuj. — Slava osvobodenej Ljubljani!

Gregorič.

Iz Trsta. — Čestitam!

Strle.

Iz Velikovca. — Ljubljanskim volilcem k

slavnej zmagi kličejo Velikovski Slovenci: Živeli!

Iz Metlike. — Dežman paša! Ljubljana

naša! Naša in saecula saeculorum! Slava meščanom!

Navratil.

Iz Trsta. — Tržaški Slovenci radujejo se nad narodno zmago!

Odbor „Eдинosti“.

Iz Mlade Boleslave. — Imenem občanstva kr. mesta Mladé Boleslavi pronasim srdečne prani k zdarnemu výsledku obečnih vob

Starosta: dr. Mattuš.

Iz Dunaja. — Iz srca čestitamo glavnemu mestu domovine! Tako naj izginejo vsi tuji ostanki neusmiljene naše zgodovine!

Družba vseučiliščnikov.

Iz Imst-a na Tirolskem. — Slava volilcem družega razreda!

Tomšič.

Iz Ormoža. — Slavne zmage narodne pravice srčno se veseleči čestitamo!

Dr. Gršak, dr. Omulec,

dr. Žizek, župnik Šporn,

vikar Jesich, Kranjec,

Vrtnik, Vrtnjak, Pirnat,

gutnik, Horvat,

Potočnik, Kandrič.

Št. Peter. — Slavo vam poje ves slovenski svet, hrabrim junakom zmagovalcem na bojišči volitve v srce Slovenije!

Korošec.

Trst. — Gospodom izvoljenim čestitamo o velikanskej zmagi. Živeli naši volilci in novi župan.

Aleluja! Tržaški Slovenci:

Ivan Gregorič, Jarnej

Pajnic, Jakob Saviršik.

Kamnik. — Braniteljem domovine v središči presrečno čestitajo o njihovej zmagi.

Kamničani.

Iz Ljutomera. — Gromoviti živio k narodnej zmagi! Ljutomerski Slovenci.

Iz Karlovca. — Srdačno čestitaju karlovački Slovenci narodnjakom na sjajnoj pobjedi svih trije izbora za gradsko zastupstvo!

Podgoršek, Steklasa, Trstenjak,

Ravnikar, O. Anselmo.

Iz Proseka. — Proseško bralno društvo čestita narodnim volilcem k slavnej zmagi!

Odbor.

Iz Jaske. — Narodnoj pobjedi kliču „Živio“ i „Ne udajmo se“ u ime prijateljah iz Jaske

Dr. Krsnik.

Iz Prage. — Pozdravljajoč radostno zopetno zmago narodne stranke pri volitvah v mestni zastop izrekamo trdno svoje prepričanje, da si bode narod slovenski z neutrudljivim svojim postopanjem pridobil v celej javnosti ono veljavo, kakeršna mu gre po resnici in pravici. Naprej k daljšim zmagam!

Odbor českega kluba.

Fischer, starosta.

Dr. Šolc, poslanec, staroste namestnik.

Iz Prage. — Klub svobodomiselné narodne stranke radostno pozdravlja sijajno zmago bratovskega naroda pri volitvah ljubljanskih in izreka nado, da pridobljeno nikdar več ne bode izgubljeno.

Dr. Kučera.

Iz Telča. — Želeč uspeha svetim prizadevanjem bratovskega naroda slovenskega kličemo zavednim narodnim volilcem ljubljanskim gromovito „Slava“! Le naprej v imenu Gospodovem v obrambo domovine! Členi „Občanske Besede“.

Razne vesti.

* (Etiketa za gospe.) Neki francoski list stavil je nedavno prašanje: „Če kako gospe obišče kak gospod, mora li ona vstati ali naj obsedi, kadar pride obiskovalec in kadar se poslovuje?“ Na to vprašanje odgovoril je ameriški list tako-le: „Če živi gospa v Warhingtonu, bode brez ozira na pariško etiketo spremljala obiskovalca do hišnega praga in sicer zato, da pazi, da obiskovalec ne odnese seboj svileni dežnik (marelo), ki je vreden 10 dolarjev namestu svojega lastnega pavolnatega v vrednosti poldruga dolarja, kakeršne naši državniki pri svojih obiskovanjih navadno nosijo seboj.“

* (Adelina Patti) vrnila se je iz Amerike, kjer je za 32 predstav zaslužila 160000 dolarjev, tedaj za vsako predstavo poprek 5000 dolarjev.

* (Zdravstvene razmere med voja.) Konec februarja je bilo v avstrijske armadi 13108 bolnih vojakov. Tekom februarja jih je 190 umrlo, 771 jih je bilo zaradi telesnih hib od vojašine odpuščenih, 574 jih je dobilo zaradi boleznij začasn dopust. Od 190 umrlih jih je umrlo največ, namreč 35 za vročino, izmed teh 15 v Bosni in Hercegovini, 26 se jih je usmrtilo, 8 jih je umrlo za kozami, 4 so se ponesrečili. Od 13108 bolnih jih je bilo 2984 po vojašnicah ali privatnih stanovanjih, 10124 pa po bolnišnicah. — Od teh bolnikov jih je imelo največ namreč 2911, katar v želodcu ali črevih, izmed teh 920, torej skoraj tretjina, v Bosni in Hercegovini; 1890 jih je bilo mrzličnih, 131 jih je imelo vročino, 111 pa kože i. t. d.

(Predstojče konjske dirke) dajejo nam povod posebno opozoriti gospode lastnike konj na Frana Ivana Kwizde, c. kr. dvornega založnika v Korneuburgu, restitucijski flujid za konje, katerega je Nj. veličanstvo cesar Fran Josip I. z izključivim privilegijem odlikoval. Ker si je ta restitucijski flujid uže splošno kot higijenično sredstvo dobro zaslužno ime pridobil, naj bi ga ne opustili uporabiti pri predstojčih dirkah in lovih; če omenimo, da ta restitucijski flujid živec krepi, jim dá gibčnost, elastičnost in čvrstost, ki dajo konju moč za izredna dela, damo kratek posnetek izrekov merodajnih veščakov. Pri dirkah bode raba tega restitucijskega flujida nujna potreba, ker po prestanih trutih utrjene živce hitro in korenito restavrira. (217—1)

Darila za „Narodni dom“.

Prenesek	820 gld.	9 kr.
Iz pušice pri „Polarstern“	3	80
Ivan Tancik v Rakovci	1	—
Ivan Pufič v Rakovci	1	—
Dr. Anton Čihalik v Trbovljah	2	—
I. L. Jakše, trgovec v Trbovljah	2	—
Po igralnih mizah v kavarni ljubljanske čitalnice nabranega	33	65
Pri jour fixu dne 1. aprila	14	50
Grča Blaž, vikar v Čepovanu	1	—
Anton Bratuš, posestnik v Čepovanu	1	—
Štefan Sulgoj, trgovec v Čepovanu	1	—
I. Kafol, posestnik v Čepovanu	—	20
Mej narodnjaki v Celovci nabranih I. ser.	40	—
Mali jour fixe v Kranji	3	—
Sočebanski v Celovci	5	—
Sablačan M. v Glinjah	1	—
Iz pušice v kavarni „Bot“ v Trstu	6	—
L. Vošnjak v Podsredi	1	—
D. Kragl	1	—
I. Smole	1	—
V. Tamše	1	—
P. Rant	1	—
Narodov abonent	1	—
Susteršič Ivan v Železnikih nabral	5	—
Oblak Fr., rač. svetnik v Sarajevu	1	—
Perušek Rajmund, profesor v Sarajevu	1	—
Kuster I., c. kr. poštni oficijal v Sarajevu	1	—
Premrov I., rač. praktikant v Sarajevu	1	—
Pogorelec I., rač. oficijal v Sarajevu	1	—
Iz pušice pri „Permetu“	—	70
Samotarec v Lahih	3	—
Veselo društvo v Tolminu	3	—
P. Cizej, župnik na Reki (Nisi Dominus aedificans sed sincera charitate junctus et fortes adjuvat. In nomine Domini! Alleluja!)	5	—
Ramoveš Andrej, župnik v Svibnu	5	—
Dr. Štefan Kočvar v Celji 5 gld., dr. L. Filipič v Celji 5 gld., dr. Jul. Krašovec v Celji 3 gld., dr. Josip Srnc v Celji 10 gld.	23	—
Obrtniško društvo za denarno pomoč v Ljubljani	25	—
Voščarna: P. & R. Seemann v Ljubljani	20	—
Kajetan Doix, plesni učitelj	3	—
Narodni Kobaridci mesečni donesek	22	—
Mariborskega bogoslovja prvoletniki	3	50
Ant. Leban, nadučitelj v Komnu	1	—
Vkupe	1066	gld. 44 kr.

Gospodu Franu Iv. Kwizdi, c. kr. dvornemu založniku v Korneuburgu.

Z veseljem Vam naznanjam, da sem Vaš c. kr. priv. restitucijski flujid pri revmatizmu prej in po velikem naporu v krepilo živcev z najboljšim uspehom uporabljal in pošiljam Vam nekaj pisem, iz katerih razvidite, da je Vaš flujid tu uže zelo iskano in cenjeno zdravilno sredstvo.

Naposled še omenjam, da gospod Marais, lastnik slavne dirjalke „Galka“, uporablja flujid s popolno izrednim uspehom, in priporočam njega uporabljanje vsem konjskim lastnikom najtopleje. (217—1)

V Parizu, Rue Grenelle St. Germain, 20. maja 1878.

Grof de Montigny,

nekdanji glavni nadzorovatelj francoskih žrebčarij in glavni konjar kavalerijske šole v Saumuru.

Kje se dobi, povedano je pri anonci „c. kr. priv. restitucijski flujid“ v današnji številki.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. aprila	ob 7. uri	730-22 mm.	+ 80°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 2. uri popoldne	731-59 mm.	+ 120°C	slaboten jugozahod	oblačno	0-00 mm.
	ob 9. uri zvečer	730-67 mm.	+ 9-8°C	slaboten jugozahod	oblačno	
15. aprila	ob 7. uri	727-70 mm.	+ 9-3°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 2. uri popoldne	726-03 mm.	+ 13-5°C	slaboten jugozahod	oblačno	29-00 mm.
	ob 9. uri zvečer	726-39 mm.	+ 9-6°C	slaboten jugozahod	oblačno	dežja.
16. aprila	ob 7. uri	725-83 mm.	+ 7-0°C	brezvetrije	jasno	
	ob 2. uri popoldne	726-62 mm.	+ 16-1°C	slaboten jugozahod	oblačno	0-00 mm.
	ob 9. uri zvečer	729-13 mm.	+ 10-3°C	slaboten jugozahod	deloma jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je povsod za spoznanje pal; vender je še precej enakomerno razdeljen, tako, da znaša razloček med minimom na severu in mej maksimumom na jugu in vzhodu 7 mm. Vetrovi so postali še slabotnejši in so se povsod, posebno pa v planinskih provincijah, zasukali proti jugu. Nebo se je vsled tega večidel popolnem ali pa saj deloma pooblačilo; vreme je bilo po več krajih deževno. Temperatura se je v primeri s prejšnjimi dnevi nekoliko vzdignila in postala normalnejša; tudi nij bila posebno ekstremna; razloček med maksimumom in minimom je znašal 11°C. Morje nekoliko nemirno.

Dunajska borza

dné 17. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	76	gld.	85	kr.
Enotni državni dolg v srebru	77	"	60	"
Zlata renta	94	"	55	"
1860 državno pesojilo	130	"	25	"
Akcije narodne banke	829	"	—	"
Kreditne akcije	347	"	90	"
London	120	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	51	"
C. kr. cekini	5	"	62	"
Državne marke	58	"	70	"
4% državne srečke iz l. 1854	119	"	50	"
Državne srečke iz l. 1864	171	"	75	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	"	40	"
Ogrska zlata renta 4%	119	"	75	"
" " " 4%	89	"	70	"
" " " 5%	88	"	25	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	114	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	"	30	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	75	"
Rudolfove srečke	10	"	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	130	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211	"	25	"

Gastlov kri čistilen čaj,

to jako vplivno zdravilno sredstvo iz dobrih, nedražilnih, odprtiye pouzročujočih zelišč, odpravi vsako nabiranja žolča in zlez, oživlja prebavljalni aparat.

Gastlove posladkorjene kri čistilne kugljice

(škatljica po 30 in 50 kr.) (624—24)

so najbolj renomirano, najcenejše, pripravnejše sredstvo proti zaprtju, migreni, hemoroidom, krvnemu natoku, revmi in podagri, proti boleznim na jetrih in žolči, proti izpahnenju. Najboljše blato odpravljajoče sredstvo za žene in otroke.

Pravi so oni preparati, ki nosijo firmo centralne zaloge: **Lekarna „pri obelisku“ v Celovci.**

Zaloga v Ljubljani: V. Trnkoczy; v Postojni: A. Leban; v Kranji: K. Šavnik; v Logateci: Al. Skala; v Zagorji: A. Mihelič; v Semlinu: J. Straub.

Cené ure!

Po poštnem povzetju po nazaj, če poslatve nij čilo je torej šiljam in dam denar povoljna. Vsako naroderiskirano.

1 cylinder-ura od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 12 — zdaj gld. 5.25.

1 anore-uro od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 15 — zdaj gld. 7.25.

1 srebrno anore-uro z verižico; prej gld. 25 — zdaj gld. 11.25.

1 srebrno remontoir-uro-Washington z verižico; prej gld. 30 — zdaj gld. 15.

Zlate ure za gospe; prej gld. 40 — zdaj gld. 20.

Zlate remontoirs; prej gld. 100 — zdaj gld. 40.

Jamci se za 5 let.

PH. FROMM,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstrasse gegenüber der Wollzeile, Wien. (211—2)

2000 do 3000 goldinarjev

se proti 6—7% na posestvo brez dolgov v okolici Ljubljane na l. mesto vzame na posodo. — Kje, pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (240—1)

Išče se za prodajalnice z mešaním blagom v Novem mestu

učenec

ne premajhen in z dobro odgojo. Natančneje se izve v prodajalnici gospoda Antona Krisperja v Ljubljani. (241—1)

Krasno delo!

Spodobami po naravi slikanimi. !Cenó!

Mestu 6 gld. samo 2 gld.

Več eksemplarov naslednjega dela se bode oddalo samo za 2 gld.

Velika ilustrovaná

zeliščna knjiga.

Obširen popis vseh rastlin in zelišč, z ozirom na njih korist, njih uporabo, nasajevanje, z navodom, kako se pripravljajo različna zdravila, zeliščni sokovi, sirupi, konservi, esence, voda, prašek, olje, mazila, pilepki, kugljice, pomada, kakor tudi domači pripomočki.

Po najnovejših virih izdelano, — z barvenimi podobami.

1879, 8, 700 strani. Popolnem novo.

Naročila sprejema in natanko oskrbi

J. Giontinijeva knjigarna

v Ljubljani, Mestni trg št. 17.

(283)

Umetne

(55—20)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdéčo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vrani, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko. Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranji: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisnena besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavrtku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko sprajljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj nznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—32)

Dr. Katsch-ova zdravstvena kava

po receptu

dr. Ferdinanda Katscha v Stuttgartu,

izdelujejo le jedino pravo

Henrik Franck sinovi v Ludvigsburgu.

Popolno nadomestilo

za pravo kavo v zrnih!

se priporoča z mlekom uživana kot vkusen, močen ljudski živež;

kava, ki ne vznemirja živcev, nasprotno pak je zelo zdrava, krepljiva in lahko prebavljiva; dvojno se priporoča za osebe, ki imajo slab želodec, kakor tudi zaradi zelo dobrega duha po kavi in nizke cene, tudi ker je — brez dodatka prave kave uže pripravljena za kuho.

Dobi se v vseh prodajalnicah s specerijami in v lekarnah po deželi in v mestu. (197—3)

V. LOBENWEIN

fotografični atelier v hotelu „pri slonu“.

Fotografira se vsak dan. (63—12)

Zatekel sem se k Vašej zdravstveni sladnej čokoladi št. 1 in uže po tridnevem uporabljenji dobil sem v veliko svoje in svojih sorodnikov začudenje zopet zdravje.

(Te besede govoril je ozdravljeni.)

Vsem bolnikom,

kateri bolehaio na želodci in na plučih, na pomanjkanji krvi, prehlajenji, kašljji, hripavosti, na bledici in hemoroidih, se lahko pomaga.

C. kr. dvornemu za ožniku **IVANU HOFFU**, kr. komisijskemu svetniku, posesniku c. kr. zlatega križca s krono, vitezu visokih redov, izumitelju in jedinemu izdelovaltelju Ivan Hoffovega sladnega izlečka, dvorni založnik skoro vseh knezov Evrope, na Dunaji, fabrika: Grabenhof, Bräunerstrasse 2, pisarna in fabr. zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8.

Nj. Veličanstvo

kralj danski je po svojem adjutantu naznanil fabrikantu **Ivanu Hoffu**, da zelo visoko cení njegov sladni izleček. „Jaz sem“, tako se glasi kraljeva izjava, „z veseljem opazil pri sebi in pri mnogih članih svoje hiše zdravstveno moč Hoffovega sladnega izlečka.“

Zahvala.

Vaše blagorodje!

Ne morem si kaj, da Vam z odkrito in najtoplejšo zahvalo javim, da sem po trikratnej, v kratkem času se ponavljajočej vnetci prsne mreže, davici, bljevanji krvi in materije, kratko v stanu popolne onemoglosti, ko so uže vsi mislili, da sem izgubljen, zatekel sem se po nasvetu svojega svaka k Vašej sladnej čokoladi in uže po tridnevem uporabljenji zadobil sem v svojo in svojih sorodnikov začudenje popolno zdravje. To istinito čudovito zdravje dobil sem, kakor omenjeno, po uporabljanji sladne čokolade in sicer šte. 1.

Prosim Vas, čestiti gospod, da vzprejmete te vrstice kot malo znamenje moje hvalečnosti za rešitev mojega življenja in da jih v korist vseh bolehujočih kot priporočilo Hoffovih preparatov. Konečno naj Vam bodi še naznanjeno, da lahko svoje hitro ozdravljenje, osobito, ker vsak tako hiter uspeh občuduje, kot resnično potrdim pred Bogom in pred ljudmi. Pozdravljam Vas prav prijazno in se Vam z vso spoštljivostjo priporočam hvalo Vam dolžna

Ana Pestl, tkavčeva žena.

V Ameisu (Dol. Avstr.), 3. decembra 1879.

Glavna zaloga: (50—11)

Pet. Lassnik v Ljubljani.

Loterijne srečke 15. aprila.
V Trstu: 43, 74, 12, 69, 72.
V Linci: 84, 66, 70, 55, 37.

Kmetska hiša,

pripravna za **gostilno** in **kramarijo**, posebno, ker zdanji Podbreški gostilničar zavoljo dacarskih sitnostij misli popolnoma opustiti vinotoč, se daje v **najem** ali **proda**. Več o tem pove **A. Pavlin**, Podbrezje na Gorenjskem. (339—1)

V **Višnjem Gori**, v neposredni bližini prejšnje okrajne sodnije poslopja, se iz proste roke zelo ceno **proda** tik ob glavni cesti stoječa (220—3)

hiša

s 3 prostornimi sobami, 1 postrežno sobo, kuhinjo, shrambo, obokano kletjo, obokanim hlevom, 1 z opeko krit skedenj, 1 shramba za seno, pod to shrambo 1 klet in hlev, vse v najboljšem stanju in poleg tega tudi sadni vrt. To poslopje je posebno za **gostilno**, kakor tudi za kakeršno koli **prodajalnico** sposobno. Natančneje s+ izve pri gosp. **Ivanu Dolherji** v **Ljubljani**, v Hrenovih ulicah št. 4.

Do Amerike.

Poštni parobrodovi vozijo se iz **Bremena** do **Novega Yorka**, **Baltimore** itd. štirikrat na mesec; vožnja ta je, kakor dokazano, najhitrejša, postrežba potujočih najboljša in cena nizka. Natančna pojasnila daje radovoljno in brzo

R. Ranzinger,
(228—2) glavni poslovitelj v Ljubljani.

Optični institut E. REXINGER-ja

v Ljubljani. (225—2)

Specijalitete za one, ki potrebujejo očal.

Velika kompletna zaloga najnovjših in kot praktično priznanih optičnih, fizikalčnih in matematičnih rečij; zelo nizke, stalne cene. Obširne cenilnike na zahtevanje **gratis** in **franko**. Vplačevanje na obroke pri zneskih od 5 gld. više brez povišanja cene se blagovoljno dovoli.

Poprave dotičnih stvari se izvršujejo dobro in natanko.

Graverska dela

vsake vrste se oskrbe zelo dobro in cenó.

Gosp. **G. Piccoli**, lekar v Ljubljani!

Prosim Vas uljudno, da mi zopet pošljete 24 steklenic Vaše izvrstne

Franzeve esence.

Slednjo pošiljatev sem uže mej razne bolnike v svojej župniji razdelil in vpliv je bil vedno izvrsten.

V Fianoni, Istra, 22. avgusta 1881.
Spoštovanjem

Anton Vlašič,
župnik-kanonik.

Znamenito!

Prosim uljudno, pošljite mi 30 steklenic Vaše izvrstne

Franzeve esence.

Zahvaliti se imam le Bogu in Vam, da sem se iznebil migrène, katera me je leta in leta nadlegovala.

V Zenku, Hrvatska, 17. sept. 1881.
Spoštovanjem

Angelika Kling,
uradniška vdova.

(598—13)

Naroča naj se pri izdelatelji: **Gabrijel Piccoli**, lekar „pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti. Naročila se promptno proti povzetju efektuirajo.

Znamenito!

Tu je na mestu: „Čast zaslugam!“ Večkrat sem rabil Vašo odlično

Franzevo esenco,

mnogim bolnikom sem jo nasvetoval in dober uspeh nij izostal.

V Chersanu, Istra, 27. junija 1881.
Spoštovanjem

Anton Lupetina,
župnik-dekan.

Tinctura Rhei Composita ali **Franzeva esenca**, izdelana po **G. Piccolij**, lekarji „pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti, iz vegetabilnih substancij sestavljena, s katero so si uže mnogi ti-soči k zdravju pripomogli, kakor se razvidi iz pisem, ki dohajajo izdelatelju. Ona ozdravlja želodčne bolezni in na spodnjem telesu, klanje, krča, gastrično mrzlico, zaprtje, hemeroidje, rumenico itd., ki je lahko smrtonosna, če se za časa ne kurira.

Cena steklenici 10 kr. a. v.

Bergerjevo medicinično milo iz smole.

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kronične in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo milo iz smole** ima 40% koncent. **smole iz lesa** ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se **prekanjenju izogne**, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole** in naj se pazi na znano varstveno marko.

Pri **trdozratnih poltnih boleznih** rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno **samo Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so **inozemski** ponarejanja neuspešni izdelki.

Kot **milejšje milo iz smole** za odstranjenje vseh **nečistostij na polti**

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično **milo za umivanje in kopanje** pri vsakdanjej rabi služi

Bergerjevo glicerín-milo iz smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši.

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar **G. HELL** v **OPAVI**.

V zalogi v vseh lekarnah cele države. Glavne zaloge pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarjih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl. Trnkoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Wario. V Kranju K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečný.

Grand Theatre mecanique.

Arena na Frana Josipa trgu.

V torek, sredo in četrtek vsak dan

briljantna predstava.

Nov program: I. del: Napuljski zaliv. **II. del:** Veliki požar v Moskvi leta 1812, in vhod francoske armade v mesto. **III. del:** Mnogo šal avtomatičnih umetnikov, balet in metamorfoze, kakor tudi priljubljene premikajoče se diorame.

V četrtek dné 20. t. m.

dve predstavi.

Začetek prve ob 4^{1/2} uri popoldne, druge ob 7^{1/2} uri zvečer.

Spoštovanjem

Fr. Gierke.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1,
v hiši društva.

Filijala za Ogrsko:

Pešta, Franz-Josefsplatz 5,
v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	74,192,865—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1881	„	14,886,494-80
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.	„	117,000,000—
V slednjej dvanaestmesečnej poslovalnej perijodi vložilo se je pri društvu za	„	59,712,065—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 28 letih na vloženih ponudbah več kot.	„	1,063,400,000—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Val. Zeschkotu**. (118—3)

Ces. kralj. izklj. priv.

Restitucijski flujid za konje,

FRANA IV. KWIZDE v **KORNEUBURGU**,
c. kr. dvornega založnika.

Isti je za vse avstrijsko-ogrsko in italijanske države izključljivo privilegirani in se je v konjarijah Nj. veličanstev kraljice angleške, kralja pruskega, cesarja nemškega, kralja švedskega, kakor tudi mnogih visokih oseb uporabljal z izrednim uspehom,

in služi po dolgoletnih izkušnjah za krepilo pred in zopetno okrepčanje po večjih strpacah, kakor tudi kot pomočno sredstvo pri zdravljenju vnanjih škod, revmatizma, protina, zvrtja, trpkosti živcev in kit itd. — 1 steklenica 1 gld. 40 kr.

Gospodu **Franu Iv. Kwizdi**, c. kr. dvornemu založniku v **Korneuburgu**.

Proti koncu decembra 1869 bil sem na poti proti Damasu in šel sem k Nj. eksce-lenci **Abdelkadru** (Imam), katerega sem našel žalostnega sedeti pod svojo remizo, opazujočega slavnega belca žrebca **El Achhab**; ta vrnil se je po daljšem izletu v puščavo in je bil po arabskem sedlu strašno poškodovan, oteklina je bila nekaj palcev široka, močno vneta, konj je bolehal, mrzilo ga je neprestano, njega oči so bile medle in spoznati je bilo znamenja velike, trajne bolečine. Imam in njega okolica sta bila brez sveta in v obupnosti. Jaz sem po sreči imel nekaj steklenic c. kr. restitucijskega flujida, sem ga zmešal po navodu z vodo, sem z njim namočil nekatere platnene cunjce, položil jih na poškodovane vnete kraje, in ko sem te obveze večkrat ponovil, videlo se je po preteku dveh ur znatno zginanje vneta. Da se to ponavlja, pustil sem tam nekaj steklenic tega blagodejnega c. kr. priv. restitucijskega flujida in kakor mi je Nj. eksce-lenca **Abdelkader** v gorkih zahvaljujočih besedah poročal, ozdravel je njega ljubljani konj čez štiri dni uže popolnem.

Spolnujem prijetno dolžnost Vam nasproti, naznanjajoč Vam ta novi dokaz o izvrstnosti Vašega c. kr. priv. restitucijskega flujida, in pridevam zagotovilo, da je Vaša izvrstna iznajdba tudi na vzhodu zelo priljubljena.

V Kajiri. L. S. obrist v kralj. otom. armadi.

Dobé se gori imenovani preparati pri naslednjih firmah:

V Ljubljani: W. Mayr, lekar; J. Svoboda, lekar; H. L. Wencel. V Luki: Karol Fabiani, lekar. V Celji: A. Marek, lekar; J. Kupferschmiedt, lekar; Karol Krisper; Fran Janesch. V Krškem: F. Bömsches, lekar. V Kranju: Karol Šavnik, lekar; Karol Puppo. V Wietingu: W. König.

Razen tega so skoro v vseh mestih in trgih v kronovinah zaloge, katere se časih po provincijalnih listih oznanjajo. (216—1)

Jedino pravi, če je vrat steklenice z rudečim papirnatim odrezkom zaprt, ki nosi moj spodaj stoječi faksimile in mojo varstveno znamko.

Kdor mi skaže ponarejalca moje zavarovane znamke, da ga morem tožiti, dobi odškodnine do 500 gld.

Handwritten signature of Fran Kwizde
F. Kwizde

